

De balans in het abstracte landschap van Dave Meijer

Dave Meijer schildert en assembleert geometrische abstracte vormen als neerslag van wat hij gezien en ervaren heeft. De architecturale aspecten van het landschap zijn daarin terug te vinden.

Beeldende kunst

 Marije Bouman

Dave Meijer (Souburg, 1955) woont en heeft zijn atelier in het Zeeuwse Goes. Landschappelijk gezien is Zeeland verwant aan Fryslân. Het licht wordt er eveneens bepaald door het vele omringende water. De strijd die van oudsher met dit element is gevoerd zorgt voor een karakteristiek cultuurlandschap. Hierbij heeft de mens de grens vastgelegd tussen zee en land, die wordt gevormd door dijken en sluizen die strak zijn van vorm maar die inspelen op de organische bewegingen van de natuur. Het land is er even vlak en wijs als hier en de horizon vormt in het klei-land en aan zee dezelfde strakke ho-

rizontale streep. De mens is aanwezig maar valt weg in de monumentaliteit van zijn eigen maaksels om de elementen te kunnen beheersen.

Strak maar weerbarstig

Zoiets lijkt ook te gebeuren in de schilderijen van Dave Meijer, en dat zou de titel *Niets verzonnen* van de expositie die momenteel bij Melklokaal in Heerenveen te zien is, kunnen verklaren. De vormen zijn strak, maar bij nadere beschouwing weerbarstig en laag over laag opgebouwd. Niet alleen met verf maar ook vaak met een extra laag hout of doek. Dat wordt dan tegen of over een reeds bestaand doek of paneel bevestigd. Soms is er een hoek uitgezaagd, wordt er een vorm uitgespaard of vindt er een verschuiving plaats van het kader. Aan de zijkant van zijn

schilderijen is vaak beter te zien wat eraan vooraf is gegaan. Soms is er een flits van kleur wanneer men zich langs de schilderijen beweegt, puur doordat de zijkant even oplichten met heldergeel, blauw of rood. De voorzijde toont dan een sober beeld, bijvoorbeeld enkele zwarte diagonale lijnen die als het ware een lege, witte ruimte omkaderen zoals bij nummer twaalf van de expositie.

Er zijn twee blokken met geclusterde schilderijen te zien die gezamenlijk één schilderij vormen zoals *Een stap opzij* uit 2013. Het bestaat uit negenveertig schilderijen die telkens een verdeling van een ruimte lijken te tonen door een verschuiving van vlakken en lijnen. Het negenveertigste schilderij is iets verder van de rest gepositioneerd en wijkt in maat- en kleurstelling af van de overige achtenveertig. Het is de verleider om een stap opzij te zetten en de wereld eens vanuit een ander perspectief te bekijken.

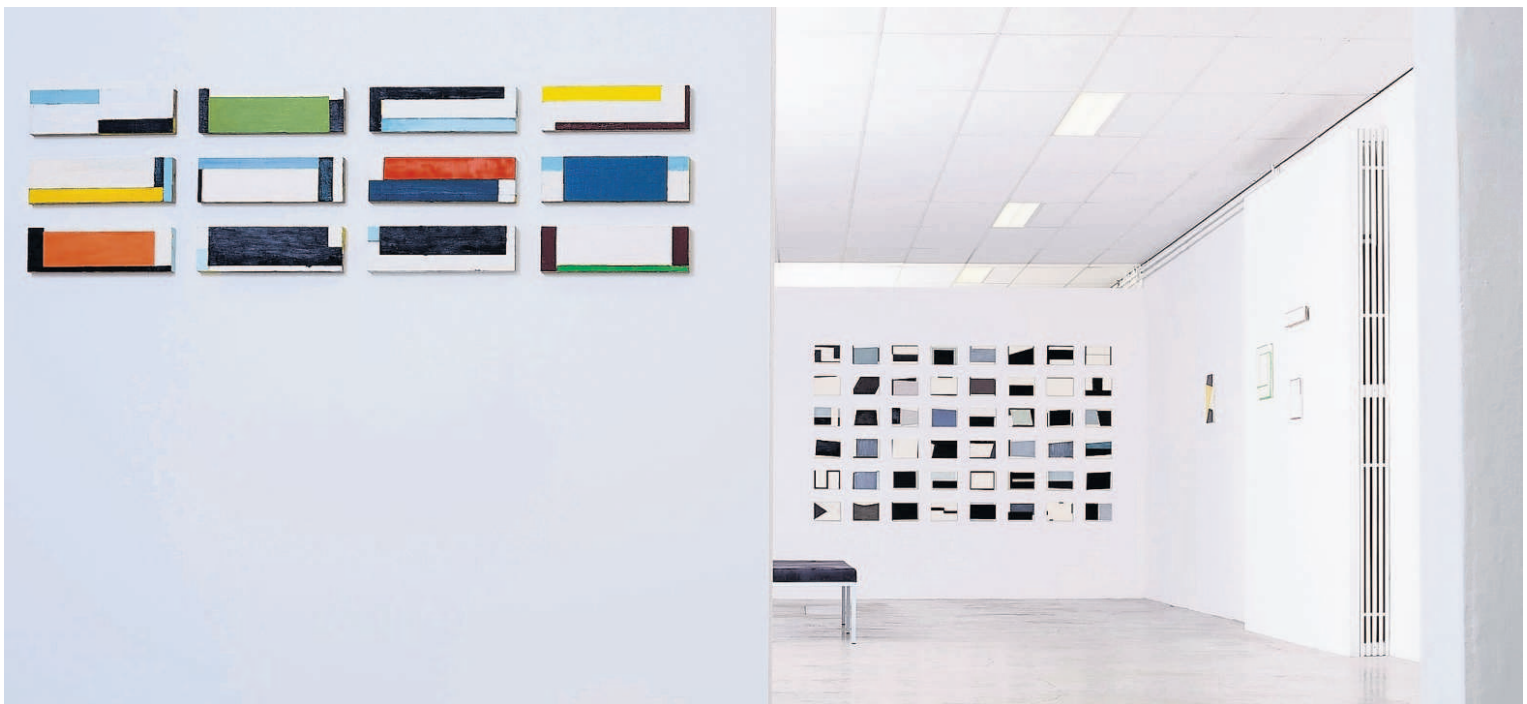
Wat opvalt is dat deze groep schilderijen een perfecte eenheid vormt. Ze zijn volledig op elkaar afgestemd doordat ze ook tegelijkertijd en in deze volgorde gemaakt zijn. Dave Meijer hangt de dragers al, voordat er iets op staat, in deze

Meijer hangt de dragers voordat er iets op staat in deze volgorde en met een vooraf bepaalde afstand aan de wand van zijn atelier

volgorde en met een vooraf bepaalde afstand aan de wand van zijn atelier. Langzaamaan schildert hij de vormen, zet er weer nieuwe vormen overheen totdat de samenstelling de openheid in het beeld bekrachtigd heeft en als een resonerend akkoord op ieders netvlies blijft trillen. Het geheel kan opgeborgen worden in speciaal daarvoor gemaakte houten kisten die ook zichtbaar bij het werk geplaatst worden. Er ligt een beschrijving in die de volgorde en afstand van ophangen nauwkeurig vaststelt. Dat doet het voorkomen dat dit werk voor een meditatie moment is gemaakt en niet permanent dient te hangen.

De eenvoud van veel van zijn schilderijen gaat gepaard met een perfecte balans. De samenwerking tussen materiaal en beeld is afgewogen, evenals de kleuren. Die zijn vaak helder en aangedaan, zoals de kleuren van containers die over zee worden vervoerd. Op klein formaat en in de beperking van de vorm weet Dave Meijer zich opvallend geconcentreerd uit te drukken.

 De expositie *Niets verzonnen* is tot en met 17 juli te zien in Melklokaal voor hedendaagse kunst te Heerenveen, www.melklokaal.nl

Op de expositie van Dave Meijer in Melklokaal zijn twee blokken met geclusterde schilderijen te zien die gezamenlijk één schilderij vormen. Foto: Linus Harms